

Fjärde påsksöndagen: den Gode Herdens söndag 2021

”Den gode herden ger sitt liv för fåren” (Joh 10:11). Jesus är den gode Herde som en gång för alla har gett sitt liv för sina får, alltså oss alla. Hela sitt liv här på jorden, med all dess möda och svårigheter, levde han för vår skull. Allt sitt lidande på korset gick han igenom för vår frälsnings skull. Döden med all dess fasa tog han på sig för sina får, för var och en av oss. Både i liv och i död står Jesus till vår tjänst. Allt har han tagit på sig för att rädda oss från den eviga döden och leda oss in i det eviga livet. Vi är får i den hjord som han leder under den jordiska pilgrimsfärden och fram till den eviga härligheten. Som den gode Herde han är ser han till var och en av oss och till vårt bästa. Allt det vi är med om under vårt jordiska liv får vi dela med honom. Han följer oss hack i häl som den gode Herde han är för att hjälpa oss att hitta rätt väg genom livet. Vi kan ta varje steg tillsammans med honom. Vi kan få hans hjälp och nåd i livets alla viktiga och mindre viktiga utmaningar. Mer och mer kan vi lära känna honom och lära oss att lyssna till hans försynta röst, till hans goda råd och uppmaningar.

Vi är inte bara får i Jesu, den gode herdens hjord. ”Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss, när vi får heta Guds barn. Det är vi” (1 Joh 3:1). Fadern ser i oss sina älskade barn, Jesu bröder och systrar. För att förstå djupet, bredden och vidden av Guds kärlek till oss behöver vi båda dessa uttryck, får och barn, som ändå aldrig helt kan återge hur högt älskade vi är. Hela vårt liv här på jorden kan vi lära känna Gud och hans kärlek mer och mer. Hur nära vi än kommer Gud och hur stor insikt vi än får i hans kärlek, uppenbarad i Jesus Kristus, så kan vi ändå aldrig känna honom till fullo här nere. Först i den eviga härligheten ”får vi se honom sådan han är” (1 Joh 3:2). Därför är det så viktigt att vi verkligen följer den gode Herden troget under vårt liv på jorden och låter honom frälsa oss och förvandla oss genom allt som vi är med om. ”Hos ingen annan finns frälsningen” (Apg 4:12).

Jesus är den ende som kan frälsa oss och hela världen. Det är hans stora önskan att vi låter honom vara vår personlige Frälsare, vår egen Herde som leder oss fram till målet. Allt detta sker i den hjord som kyrkan är. Frälsningen möter oss alltid i den heliga rymd som kyrkan är och förblir, trots att hon är uppfylld av bångstyriga och ofta jobbiga får. Vi möter alltid vår Frälsare och Herde som gemenskap, som hjord, som kyrka. Det kan vara nog så svårt för oss som är fostrade i en individualistisk miljö att förstå. Guds frälsande kärlek förmedlas alltid till hela den gemenskap som kyrkan är. Jesus vill samla oss och binda ihop oss till en gemenskap, där vi tillsammans låter oss ledas och frälsas av honom. ”De skall lyssna till min röst, och det skall bli en hjord och en herde” (Joh 10:16). Kyrkan är en trons, hoppets och kärlekens enhet, där vi som är ett heligt folk följer den gode Herden. Allt i kyrkans liv skall återspegla Jesus som den gode Herden som

leder hela sin hjord på helighetens och sanningens väl. Detta måste bli speciellt tydligt i dem som har kallats till att vara herdar för hjorden, alltså de som på ett sakramentalt sätt får vara herdar i den gode Herdens ställe. Därför är denna söndag, den gode Herdens söndag, också en speciell bönedag då vi ber om prästkallelser och för prästernas helgelse. Kyrkan behöver mer än någonsin goda kallelser till det vigda ämbetet. Vi måste alla be skördens Herre att han sänder arbetare till sin skörd.

”Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och de känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern” (Joh 10:14-15). Den som förvaltar och gestaltar Jesu uppgift som den gode Herden måste alltid hjälpa de troende att växa i denna hjärtats djupa kunskap och förening med Fadern. Det är en del av den sakramentala nåd som den vigde ämbetsbäraren får förmedla. Som herde i Jesu namn och som Jesu ställföreträdande får han förmedla det som övergår honom totalt: den ömsesidiga kärleken mellan Fadern och Sonen. Som döpta är vi alla kallade att lära känna Gud inifrån. Genom den heliggörande nåden, som ingjutits i oss genom dopet, får vi lära känna Gud inifrån. Vi är så djupt förenade med Sonen, den gode herden, att vi i och genom honom får lära känna Fadern och leva i en ständig kärleksförening med honom. I oss känner Fadern igen något av sin egen Son och vi blir därför söner i Sonen. ”Vi får heta Guds barn... Nu är vi Guds barn, men det är ännu inte uppenbart vad vi kommer att bli” (1 Joh 3:1-2). Den som har blivit vigd till präst, till herde i Jesu, den gode Herdens namn, har fått den underbara, men till synes övermäktiga uppgiften, att leda fåren in i denna djupa förtrolighet med Fadern. Vi är alla kallade att växa allt djupare in i denna delaktighet i Faderns och Sonens inre gemenskap. Det är det som är kyrkans innersta helgedom och hemlighet. Det är inte reserverat för en liten grupp helgon och mystiker. Alla är kallade, men behöver också hjälp, andliga vägledare och herdar som liksom Jesus själv säger: ”jag ger mitt liv för fåren” (Joh 10:15).

Guds folk, fåren i Jesu hjord, har stora förväntningar på sina herdar. De vet hur viktiga de är som förvaltare av sakramenten, som Guds ords förkunnare. De vet hur svaga och bräckliga de själva är och hur mycket hjälp de behöver för att hitta rätt väg genom livet. De vet också att de behöver andlig vägledning, så att de kan ro ut på djupt vatten och tränga allt djupare in i denna inre förtrolighet med Sonen som låter dem dela sin egen förtrolighet med Fadern. De vet att det måste be för sina präster, så att de i sin tur vågar ta på sig denna stora uppgift att leda Guds heliga folk in i bönens förtrolighet med Gud själv. Om fåren skall överleva i en materialistisk och individualistisk värld hänger ofta på detta, att de verkligen skall få andlig näring och hjälp av sina herdar. Därför ber vi idag om denna nåd.

